

H Ü Z Z Â M

DÜYEK

ÜMMÜ KEN'AN

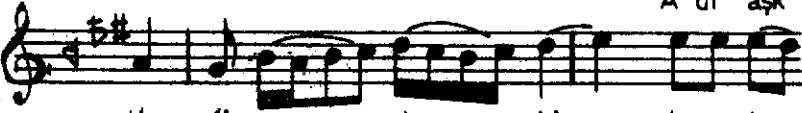
(ah) Be nîm der dîm . . . ya man . . .

dîr . . . kim ba na hem derd . .

o lûr bil mem He men ha
A dî aşk

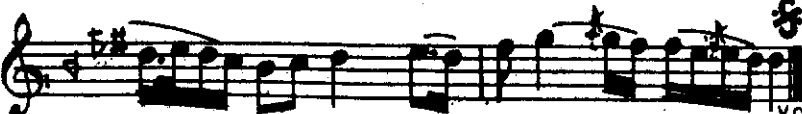
lîm fi gan dîr kim . . . ba na hem
der di min am ma . . . ta bi be

hal o lûr bil mem (ah) Gö ren
şer hi ni bil mem

ler kar şı dan ha lîm . . .

. benî mec nun . sa nîr lar . . . hep

ünç Kosal

Ümm-i Ken'an'ın Manzûmesi

Benim derdim yamandır, kim banâ hem-derd olur bilmem
Heman hâlim figandır, kim banâ hem-hâl olur bilmem
Görenler karşidan hâlim benî Mecnun sanırlar hep
Adi aşk derdimin ammâ tabibê şerhinî bilmem
Gezerken serserî oldum esîr-i dâm-ı şîrîn-yâr
Nasıl bû dâma bend oldum suâl etsen cevab bilmem
Bu demdi yandı kalbim hep anın ümmid-i vasliylê
Yanar nûriyle el'an ah nedir bû hüsn ü ân bilmem
Sunarsâ lûtf ilê cânan şerâb-î vuslati bir dem
Kalır mı mestliğimden bû vücûdum ben dahi bilmem
Ne mümkün mislini bulmak cemâl-i yâr-ı şeydâmin
Bütün hûbâna mir'atdır anın gayrisini bilmem
Anâ eyler tesâdüf göz bakınsâ hangi meydânâ
Bütün kalbim anın nûriyle lebriz başka yâr bilmem
Yatar, kalkar demâdem hep hayâlî kalb ü çeşmimde
Vücûdum hep odur, ben yok nedir bû ibtilâ bilmem
Eğer yârim kemâl-i lûtf ilê didârını açsa
Benim kalmaz canım ammâ kimin kaalır anı bilmem
Nasıl mümkün olur evsâf-ı yârî bence târife
Gözünlê görmeden şehri ne mümkün yârimin bilmem
Cemâl-i yâr vermem bil bütün dünyâyâ, uhrâyâ
Ta'accüb eyle istersen hakikatdır yalan bilmem
Benim cânım, bütün vârim, dinim, imânım hep ânın
Ne dersen dê bu gün sekrân ü mestim kendimi hiç bilmem
Yamandır nâr-ı dûzahdan o yârin nâr-ı hicrânı
Sever pek çeşm-i giryânî, enîni ah neden bilmem
Aman sormâ demem ismin o yâr-ı işve-bâzın hiç
Hesâbâ gelmez evsâfî şebîhin görmedim bilmem
Îlâhî hep rızânî isterim, sensin banâ maksûd
Ayırmâ Ümm-i Ken'an'î kapından gayrı bâb bilmem